

การพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชน

ชื่อผู้วิจัย นางสาวเสมา บุ่งทอง

สังกัด สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น

อีเมล semabungthong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศเพื่อส่งเสริมนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4) ประเมินผลรูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อส่งเสริมนวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือประชากร ได้แก่ โรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 845 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie & Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 165 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.985 โดยมีการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการยืนยันรูปแบบการนิเทศของผู้เชี่ยวชาญที่เลือกแบบเจาะจง (Purpose Sampling) จำนวน 13 คน ด้วยวิธีการอภิปรายกลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อตรวจสอบรูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะที่ 3 ศึกษาผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าสภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีสภาพปัจจุบันสูงสุด ได้แก่ ด้านการยกระดับผลสัมฤทธิ์และด้านที่มีสภาพปัจจุบันอยู่ในระดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีสภาพที่พึงประสงค์สูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และด้านที่มีสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับต่ำสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การประเมินความจำเป็น พบว่า ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด ได้แก่ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และค่าดัชนีความต้องการจำเป็นต่ำสุด ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ Technology Digital 2) ผลการพัฒนารูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบการนิเทศภายในได้ผ่านการตรวจสอบและยืนยันรูปแบบการนิเทศและคู่มือโดยผู้เชี่ยวชาญ ในด้านความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศฯในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการใช้รูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้บริหาร หัวหน้าวิชาการและครูที่ได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่องการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) สามารถพัฒนานวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างน้อยคนละ 1 เรื่องต่อปีการศึกษา และผลการประเมินความพึงพอใจของการใช้รูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมากที่สุด 4) ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนเอกชนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผลการประเมินรูปแบบการนิเทศภายในฯจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้รูปแบบการนิเทศภายในฯ มีผลการประเมินทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : รูปแบบการนิเทศภายใน,ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ,นวัตกรรมด้านการจัดการเรียนการสอน,โรงเรียนเอกชน